

уреди еще и храната на гражданытѣ и на работытѣ.

„Какъвъ срамъ е думаше той, за доблестнытѣ человѣци да считатъ за величие утробнытѣ пощевки, чрезъ които душитѣ имъ ослабватъ, и тѣлото имъ са съсыпва неосѣтено! Тѣхното благоденствиѣ трѣба да състои въ умѣренността во венчко, въ блаторителността на другытѣ и въ славата която добыватъ чрезъ добрытѣ си дѣла. Въздържалето прави и найпростата храна вкусна и дава заедно съ найдоброто здравье и найчисти и трайни наслажденія. Трѣба слѣдователно да ограничите ѓденіята си на добри мѣса, но безъ никакви възбудителни подправи, защото раздразваньето на стомаха вънъ отъ истината нужда е отрова за человѣците.“

Идоменей разумѣ добрѣ че не трѣбало да остави на жителитѣ на новия си градъ да ослабѣйтѣ и развалийтѣ нравытѣ си съ престъпваньето на Миносовытѣ постановленія за въздържалето; но мѣдрийтъ Менторъ му забѣлѣжи че сѫщытѣ законы, ако и да са подновїйтѣ, ще бѫдятъ бесполезни, ако примѣрътъ на царя не имъ придалеше потребната сила, която отъ другждѣ не можахѫ да почерпїжтъ. Тосъ часъ Идоменей преобрази трапезата си, и не слагаше на нея друго освѣнъ чистъ хлѣбъ, мѣстно вино, силно и приятно, но въ малко количество наедно съ меса неподправяни, таквици каквото ѓдѣше съ другытѣ Гърци при обсадата на Троя. Никой не смѣи да помърре на распоредата на която са подложи и самыйтъ царь; и сѣкът ограничи чревоугодието и разнообразието на єстіята, които употребяваше понапредъ на трапезата си.

Послѣ Менторъ запрети мекошавата и женственна музика която развалише сичкото юношество, като запрети въ сѫщото време и съ сѫщата строгость вакхическата музика, която не помалко отъ виното опоява, и която развали нравытѣ чрезъ буйството и безсрамността. Той ограничи музиката на празницитѣ въ храмоветѣ, за славословиѣ на боговетѣ, и за въспѣванье на героитѣ които сѫ давали примѣри на рѣдкы добродѣтели. Еще той допуснѫ само за храмоветѣ великиятѣ украшенія архитектурни, като колонитѣ, фроитонитѣ и портицитѣ, и даде образци на една архитектура проста и хубава за онѣзи които искатъ да